

1885 63

Wniosek

w sprawie znizenia służby nauczycieli z 40 na 35 lat.

Wysoki Sejmie!

Nauczyciele szkół ludowych nawet po wyjściu ustawy szkolnej z dnia 2. Maja 1873. r. (Dz. ust. kraj. z d. 1. Lipca 1873. Nr. 251) nie mają bytu swego i rodziny swej zabezpieczonego w stosunku do żmudnej i nader trudnej pracy, jaką podejmować muszą w wychowaniu i kształceniu dziatwy pieczy ich powierzonej. O tem przekonują ciągle i liczne prośby przesyłane do Wys. Sejmu, walne zebrania, na których uchwalają wnioski o zmianę niektórych §§. ustawy szkolnej, a wreszcie i ogólne przeświadczenie tych, którzy z nimi bliżej się stykając położenie to znają.

Zważywszy tedy, że żądania nauczycieli przynajmniej co do tytułu IV. artykułu 34. ustępu drugiego ustawy szkolnej z r. 1873. są całkowicie uzasadnione;

zważywszy, że nauczyciel gorliwy nie jest w stanie przez 40 lat po sześć lub pięć godzin dziennie wśród zaduchu i przepełnienia klasy pracować bez nadwężenia zdrowia i z ową czerstwością umysłu, jakiej domaga się jego powołanie;

zważywszy, że najczęściej dopiero w 22. roku życia może kandydat nauczycielski złożyć egzamin kwalifikacyjny, poczem jako prowizoryczny nauczyciel bezpłatnie kilka lat praktykuje, zanim otrzyma stałą posadę, od której to chwili dopiero lata służby jego bywają mu liczone;

zważywszy, że kraj nie tylko nie poniesie wielkiego uszczerbku z powodu znizenia 40 na 35 lat służby, albowiem emerytura będzie wypłacana nie z funduszu krajowego, ale z funduszu przez samych nauczycieli składanego, który w r. 1882. według dat urzędowych, bo przez Radę szkolną krajową przedłożonych, wynosił 268.800 zł. w efektach oprocentowanych, z których odsetek zakupuują się corocznie nowe efekta, a który to fundusz z powodu licznych obecnie powstawania szkół nowych corocznie się wzmacniać będzie; — ale owszem zyska wiele przez wprowadzenie świeżych sił nauczycielskich a pozbycie się starców niedołężnych;

wreszcie, iż do funduszu tego będą spłacali nauczyciele nawet i po znizeniu lat służby tę samą kwotę, jaką obecnie spłacają służąc lat 40.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Następującą nowelę do ustawy szkolnej z d. 2. Maja 1873. r. (Dz. u. kr. Nr. 251. z d. 1. Lipca 1873.) „o prawnych stosunkach nauczycieli ludowych“.

Wniosek

Ustawa

z dnia . . . zmieniająca postanowienie ustawy szkolnej z dnia 2. Maja 1873. Dz. u. kr. Nr. 251. „o prawnych stosunkach nauczycieli ludowych“ w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Tytuł I.

Ustęp drugi artykułu 34. tytułu IV. ustawy szkolnej z dnia 2. Maja 1873. (Dz. u. kr. z r. 1873. 1. Lipca Nr. 251.) o prawnych stosunkach nauczycieli ludowych Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem przestaje od teraz obowiązywać i ustęp ów ma w przyszłości brzmieć:

Artykuł 34. tytułu IV. ustęp 2.

„Po 35-letniej nieprzerwanej służbie może być nauczyciel ludowy na własne żądanie przeniesiony w stan spoczynku.“

Tytuł II.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministerstwu oświaty.

Ks. Dr. Adam Kopyciński

wnioskodawca.

Ks. Pełesz, K. Buchwald, T. Merunowicz, F. Pławicki, Żuk Skarszewski, Romanowicz, Goldmann, Jan Kochanowski, Liniński, ks. Sawa, Kowalski, Bereźnicki, Romańczuk, Lenartowicz, Mandyczewski, Płaziński.